

Az aratás

GALINA NYIKOLAJEVA ORVOSNAK KÉSZÜLT, s a háború után két teljes esztendeig a kolhozokat járta. Nemcsak tanulmányozni akarta a kolhozok életét, hanem tapasztalatokat is gyűjtött, hogy mindazt, amit útja során tanult, átadhassa szülőfalujának, részese lehessen az otthoni kolhoz fellendítésének. Eppen ezért, mert nem korlátozta munkáját megfigyelésre, „objektív” anyaggyűjtésre, ezért szerzett igazi benyomásokat.

A NEHEZSÉGEK BATOR LEKÜZDESENEK, a lelkes, bolsevikhoz illő harcnak és a győzelemnek regénye ez. Színtere egy középoroszországi kolhoz. A kedvezőtlen falajviszonyok sem akasztják meg a dolgozók lendületes munkáját: a kolhoz az elsők közé küzdi fel magát. A háború és a háborút követő nehéz idők megsemmisítik e nagyszerű eredményeket. A visszaesés nem tulajdonítható kizárólag a háború pusztításainak. Hiba terheli a vezetőséget is. Vaszilij Bortnyikov e mélyponton kerül a kolhoz élére. Lábra kell állítania az elesett gazdaságot, s ami ennél is fontosabb: a részben elkedvetlenedett embereket, akik megfelelő vezetés híján háztáji gazdálkodásukat fejlesztették ki a kollektív kolhozmunka rovására. A kommunista Bortnyikov pártszervezetet sem talál szülőfalujában. Otthona is üres: felesége, Advotyja egy téves értesítés folytán — halottnak vélte Bortnyikovot. Meggyászolta hűségesen, aztán Sztyepan Mohovval kötötte össze sorsát.

BORTNYIKOV PÉLDAT MUTAT, milyen az igazi kommunista magatartása: bármennyire is fájlalja az otthon széthullását, mindenekelőtt a kolhoz sorsáról és jövőjéről gondoskodik. Advotyát állattenyésztő szaktanfolyamra küldik a városba. Onnan tudással felvértezve tér vissza és a lezüllött állatállományt hozza újra rendbe. A két ember útja látszólag elvált egymástól.

HAMAROSAN MEGALAKUL az új helyi Pártszervezet is, s a „Május 1. kolhoz ismét virágzásnak indul. Új és új gépek jelennek meg a kolhoz földjein, bő termés tölti meg a magtárakat, s az elárvult istállók is, — Advotyja és tanítványai jó munkája nyomán —, napról napra szebb állatokkal büszkélkednek.

E RÖVID KIS ÖSSZEFOGLALÓ keretében csak halvány képet nyerhetünk Galina Nyikolajevna Sztálin-díjjal kitüntetett alkotásáról. A regény — s ez ad neki megkülönböztetett értéket — nemcsak a szovjet munkát, hanem a szovjet embert is elének állítja. Megelevenedik előttünk a közösségi és a magánélet egyaránt. Megismerjük a kollektív élet és az egyes ember örömeinek, vágyainak, öntudatának, harckészségének kölcsönhatását. Megtanuljuk Galina Nyikolajevna alkotásából, hogy az öntudattal végzett munka milyen igaz embereket fejleszt azokból is, akik eddig céltalanul, örömtelenül tengtek-lengtek a világban. A szovjet ember öntudata vezérli a halkszavú, csendestermészetű Advotyát a tanulás útjára, és munkája során ismeri fel férjének, Bortnyikovnak is megnyerő tulajdonságait. A munka, az alkotás lendületében ismeri meg Bortnyikov is feleségét, akivel éppen egy súlyos válság idején békül ki és forr össze — most már igazán és egész életükre.

A REGÉNY TISZTA TÜKRÉBEN az emberi viszonylatok egész gazdagságát megpillantjuk: hogyan szeretik a gyermekek szülőiket, milyen féltő gondossággal állnak a meglett emberek a fiatalok mellé, hogyan adják át tapasztalataikat az öregek az induló ifjúságnak, miképpen forr össze egyetlen családdá a kolhoz kollektívája, hogy együttes erővel, munkájuk, tapasztalataik harcos összefogásával szolgálják a szovjet nép dicső célkitűzéseit: jó munkával a békéért, jó munkával a dolgozó emberek jövőjéért.